

forudsætter vil blive nedfat i det andet Thing i samme Tiemed. Jeg skal derhos tillade mig at foreslaae, at denne Sag derefter underkastes en 1ste og 2den Behandling. Jeg veed ikke, om Nogen har Noget herimod at erindre, ellers vil jeg antage, at det er Thingets Mening, at denne Sag, efter først at være behandlet i et Udvalg, underkastes en 1ste og 2den Behandling (Ja!).

Den næste Sag paa Dagsordenen angaaer Udkaft til Lov om Færøernes Lagthing. Det er til 1ste Behandling, denne Sag skulde foretages. Jeg har imidlertid fra Udvalgets Ordfører, den 3die Landstingsmand for 11te Kred (Eilisch), modtaget Underretning om, at han paa Grund af Sygdom ikke feer sig istand til at give Møde, og at han puffer, at Sagen, paa Grund af denne hans Sygdom, maa blive udsat i nogle Dage. Efter derom at have confereret med Formanden for Udvalget (Blechingberg), maa jeg ansee det for det Rigtigste, at Sagen udsættes i nogle Dage, og den bliver saaledes ikke foretaget idag.

Den næste Sag paa Dagsordenen angaaer Udkaft til Lov om Tiden for Landstingets Mandat. Det er til 2den Behandling*), Sagen foretages. Der er intet Endringsforslag fremkommet til denne Behandling.

Besfely: Ved denne Sags første Behandling tillod jeg mig at stille et Spørgsmaal til den ærede Ordfører, for at erholde Oplysning om, hvorfor dette Lovforslag var indskrænket til blot at bestemme Tiden for Landstingets Mandat og ikke gif ud paa at indføre en almindelig Bestemmelse i den nugældende Valglov. Den ærede Ordfører svarede dertil, at det var anført i Motiverne til Lovudkastet, og at Udvalget derved havde anseet sig for at være tilfredsstillet. Da den meget ærede Indenrigsminister ikke dengang var tilstede, vil jeg nu tillade mig at gøre den Bemærkning, at det forekommer mig, at det, som derom er yttret i Motiverne til Lovudkastet, vel,

om man vil, maaskee er en Undskyldning, men ikke nogen Grund. Naar det nemlig der hedder, at man ikke „har troet for Tiden at burde foreslaae nogen større Forandring af Valgloven, end den, der i Diebliffet er fornøden“, saa synes det mig egentlig ikke, at deri ligger nogen tilstrækkelig Grund; jeg skal derfor tillade mig at henvende det Spørgsmaal til den meget ærede Indenrigsminister, om han ikke vil yttre sig om, hvad egentlig Grunden er til, at man er bleven staaende ved den nærværende indskrænkende Bestemmelse istedetfor at gaae ind paa en almindelig.

Indenrigsministeren: Jeg skulde dog troe, at den Grund, der er anført, ikke er saa uholdbar. Der kan hengaae maaskee en Række af Aar, inden den samme Ulempe møder; og dertil kommer endnu, at, naar man skulde gaae ind paa dette Punkt i Valgloven, vilde der være flere reglementariske Bestemmelser i samme, som da ogsaa burde tages under Overveelse. Navnlig med Hensyn til Afstemningsmaaden er der ogsaa indkommet Andragender om, at en og anden Modification skulde skee. Det laanu ikke for at underkaste hele Valgloven en Revision; men det er ikke usandsynligt, at, naar de øvrige vigtigere Organisations-spørgsmaal ere afgjorte, man da ogsaa kommer til at foretage en Revision af de reglementariske Bestemmelser i Landstingets Valglov; og saa vil det ogsaa være hensigtsmæssigt, forekommer det Regjeringen, at udsætte denne Bestemmelse til denne Tid.

Formanden: Dersom Ingen ellers ønsker at yttre sig, kunne vi gaae over til Afstemning. Da Lovforslaget ikke indeholder Paragrafer, vil Afstemningen skee fyldest ved, at Lovforslaget oplæses og dets Overgang til 3die Behandling afstemmes.

Ved den derefter foretagne Afstemning blev det vedtaget eenstemmig med 38 Stemmer, at Lovudkastet (see Anhang under Nr. LXVI Sp. 403) skulde overgaae til 3die Behandling.

Formanden: Den følgende Sag paa Dagsordenen angaaer Udkaft til Lov om Indførelsen af bredfølgede Hjul

*) Sagens første Behandling findes Sp. 1041—1013.